

[Sigsgaard.]

kommissionsundersøgelse. Jeg tror ikke, dette forslag blev direkte kommenteret; men jeg forstår, at det skal afvises, og jeg forstår baggrunden.

Men hvad med mit spørgsmål om eventuelle brintbombeflyvninger over Syddanmark? Foregår der sådanne flyvninger? Jeg stiller spørgsmålet igen og håber på at få et svar, men selvfølgelig forstår jeg godt, at udenrigsministeren vil være forsigtig med at svare, hvis ikke han er ganske sikker på, at de ikke foregår. Det er så kedeligt, hvis det bagefter afsløres, at de faktisk alligevel foregår, måske uden at regeringen ved besked om det.

Jeg omtalte også, at størsteparten af plantevæksten i Sydvietnam er ødelagt af giftnedsprøjtende amerikanske fly, og at yderligere ødelæggelser af den slags kan ventes og ganske åbent planlægges af amerikanerne. Jeg efterlyste en dansk reaktion i FN. Heller ikke på det spørgsmål havde udenrigsministeren noget svar, og derfor må jeg igen spørge: vil udenrigsministeren tage klar afstand fra denne form for kemisk krigsførelse, og vil han pålægge Danmarks FN-delegation at gøre det samme?

Jeg spurgte boligministeren i forbindelse med en omtale af boligspørgsmålene, om kvotaen på de 12.000 sociale lejligheder påtænkes sat op, efter at det er kommet frem, at boligkøerne vokser og vokser og vokser og er længere nu, end de nogen sinde før har været. Heller ikke det spørgsmål blev besvaret.

Ligeledes bemærkede jeg, at pressens minister, statsministeren, ikke havde noget at sige om det pressemonopol, som vi faktisk har, hvor over 90 pct. af den samlede presse er på de borgerlige partiers linje. Jeg foreslog i den forbindelse forskelligt. Jeg foreslog udgivet, hvad jeg kaldte en populærudgave af Folketingstidende, sådan at alle havde mulighed for gratis og nemt at sætte sig ind i, hvad der faktisk sker i dette hus. Jeg foreslog også, at man overvejede statsstøtte til pressen. Jeg synes, det var interessant, at der ingen kommentarer var. Jeg forstår, at regeringen er glad for sit pressemonopol, og så får det gå med den fri meningsdannelse og den fri debat, som det bedst kan.

Jeg må måske også tage statsministerens

tavshed som udtryk for, at han accepterer, at der ingen blot nogenlunde ligelig NATO-debat kan blive tale om, uanset de kønne udtalelser, som man på det radikale landsmøde fremkom med.

Peter Jørgensen: Jeg vil gerne sige til hr. Morten Lange, at jeg giver mig ikke af med at stemme klaverer. Jeg giver mig heller ikke af med at undervise i botanik. Jeg vil håbe, at den undervisning, hr. Morten Lange skal give på de højere læreanstalter, som jeg har talt om, bliver givet på den effektive måde, som det har været sigtet at fremme med det, jeg har sagt her i dag.

Der er én ting, jeg gerne vil erklære mig enig med hr. Morten Lange i, og det er, at folketinget skal involveres i spørgsmålet om, hvordan undervisningen foregår i vore højere uddannelser. Så vidt jeg kan skønne, var konklusionen af de betragtninger, jeg gjorde gældende her på et tidligere tidspunkt af dagen, at man ikke bare kan nøjes med en undersøgelse på embedsplan, men at folketinget som sådant må involveres i en virkelig gennemgribende undersøgelse af, hvorledes effektiv uddannelse på vore højere læreanstalter kan finde sted. Det samme gælder spørgsmålet om at finde frem til den demokratisering, der på et eller andet tidspunkt vil blive rejst som et krav fra de studerendes side. Jeg har derfor den opfattelse, at vi her i folketinget lige så godt kan forudse en sådan udvikling og træffe de nødvendige forholdsregler over for den.

J. O. Krag: Jeg forstod på hr. Niels Helveg Petersen, at han fandt, det hørte til de sidste måneders gode egenskaber, at folketingsarbejdet var foregået uden dramatik. Men han var jo selv lige ved at blive dramatisk, idet vi for første gang fik at vide, at der var ganske bestemte betingelser, der skulle være opfyldt, ellers ville de radikale ikke være med i regeringen. Det, der her skulle være opfyldt, var jo meget klart: at regeringen skulle undsige hr. Erik Kraghs udenrigspolitiske synspunkter, som de blev fremført her i dag. Det var vel egentlig naturligt at bede om at få en sådan undsigelse fra regeringens side — det må vel nærmest være statsministeren, der jo er den radikale ordførers partifælle endnu, som skal give dette dementi.